

P U B E R A L

pel Dr. JESUS NOGUER-MORÉ

conseqüències, una de les quals, la més important, pot ésser un dèficit sexual per a tota la vida.

El sol i l'aire lliure, si en totes les edats són els principals factors de revitalització, és en la pubertat quan són totalment imprescindibles. I en això sí que la floració puberal es comporta com la floració dels vegetals. Sense sol i aire lliure, els batecs de la sexualitat no faran altra cosa que augmentar la fragilitat d'aquell organisme format a laombra, poc vitaminitzat, i a l'abric de l'oxigenació, i el faran més receptiu a les malalties. Cal cantar les excel·lències de la pubertat a muntanya, quan els muntanyencs no obliden les altres regles higièniques.

El treball cal que sigui moderat. Pensar en tot moment que l'organisme consum una quantitat d'energia fabulosa durant tota la fase, i que si la gasta en altres objectius, serà en perjudici de la seva formació. Es una norma sobre la qual convindria que els organismes encarregats de vetllar pel treball dels menors, hi paressin més atenció del que ho fan; per bé que cal dir en llur honor, que sovint hi posen més compte que els mateixos pares, massa egoistes, pensant en el profit que poden treure del fill «collocat» en qualsevol indústria o comerç. Es un dels apostolats d'higiene social més transcendents, que si bé han progressat moltíssim en els darrers 25 anys, cal anar molt més endavant si es vol que vagi pujant el nivell de la ciutadania i sobretot l'apetitid pel treball en l'esdevenidor de l'individu.

Un aspecte del treball que no podem deixar de banda, és el dels estudis acadèmics. Es trist haver de reconèixer que en el nostre país, quan s'exigeix un treball més penós i arbitrari a l'estudiant, és en la fase de formació puberal. Sembla com si la seva formació acadèmica hagués d'aconseguir-se a base de **forçar** el seu cervell a aprendre coses inútils, que haurà d'oblidar indefectiblement l'endemà mateix d'haver-se examinat, perquè li mancarà la base orgànica necessària per a soportar un cervell forçat. En aquest punt no podem per menys que alçar la vista vers els anglo-saxons, que si bé a l'edat en què nosaltres assolim els nostres títols acadèmics solen ells saber menys coses, tenen en canvi una formació orgànica que els permet després adquirir amb un esforç mínim — i el que és més interessant: retenir — els coneixements que abans haurien estat desproporcionats a llur maduresa, o hauria compromès el seu normal desenvolupament, adquirint un sentit de la vida francament admirable.

Els estudis durant la pubertat i l'adolescència, haurien d'ésser més un exercici per a desenrotllar al màxim les dots de la intelligència, que no un treball per a embotellar coneixements teòrics, que en alguns casos si serveixen per quelcom és per amiquilar les essències mateixes de l'economia orgànica.

Un comentari també sobre els esports durant la pubertat. Una manca d'orientació higiènica i sanitària dels mateixos; una ignorància o blanesa excessiva per part dels pares i mestres, i un snobisme que ha pres impetuositament en l'ànim normalment destarotat del puber, ha menat a una sèrie d'inconveniències el resultat de les quals és una excessiva morbilitat i mortalitat que s'observa avui durant la crisi puberal.

Hem de dir una vegada més que l'esport és extraordinàriament favorable, més que mai durant la pubertat i l'adolescència. Pero que l'esport fet amb excés —cosa freqüent en les rivalitats entre companys— més que mai també és perillós en aquesta fase. Les tuberculosis puberals reconeixen sovint aquest origen. Els pares i els mestres són els qui han de reglamentar-los, d'acord amb les normes de la higiene, a desgrat de la voluntat de l'adolescent, poc apte per a reglamentar-se res.

(Continuarà.)